

82

Besluit van 31 januari 1990 tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 20, vierde lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen (Besluit melding nieuwe kennis milieugevaarlijke stoffen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 10 november 1988, MJZ10N8039, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving, gedaan in overeenstemming met Onze Ministers van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en van Economische Zaken en de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;

Gelet op artikel 20 van de Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1985, 639);

Gezien het advies van de Centrale raad voor de milieuhygiëne (advies van 16 september 1987, no.S-87/797);

De Raad van State gehoord (advies van 28 december 1988, nr. W08.88.0628);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 22 januari 1990, no. MJZ.22190061, Centrale Directie Juridische Zaken, afdeling Wetgeving, uitgebracht in overeenstemming met Onze Ministers van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en van Economische Zaken en de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. In dit besluit wordt verstaan onder:
 - a. de wet: de Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1985, 639);
 - b. kennis: kennis die in gedocumenteerde vorm beschikbaar is gekomen met ingang van 1 februari 1990;
 - c. de richtlijn: de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 juni 1967, 67/548/EEG (PbEG, L 196) betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen, zoals gewijzigd bij de Richtlijn van 18 september 1979, 79/831/EEG (PbEG, L 259);

d. waarschuwingzin: een verwijzing naar de bijzondere aan het gebruik van de stof of het preparaat verbonden gevaren als bedoeld in bijlage III bij de richtlijn zoals deze wordt toegekend aan een stof of een preparaat op grond van de criteria bedoeld in bijlage VI bij de richtlijn, daaronder begrepen de toekomstige wijzigingen daarvan, indien ten aanzien daarvan het tweede lid toepassing heeft gevonden.

2. Onze Minister bepaalt tezamen met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur het tijdstip met ingang waarvan een wijziging als bedoeld in het eerste lid, onder d, gaat gelden.

Artikel 2

1. Een melding van nieuwe kennis als bedoeld in artikel 20, eerste lid, van de wet is in ieder geval vereist indien op grond van deze nieuwe kennis de stof of het preparaat moet worden ingedeeld in één of meer van de categorieën, bedoeld in artikel 34, tweede lid, van de wet, met uitzondering van de categorie ontvlambaar.

2. Een melding als bedoeld in het eerste lid is niet vereist indien de stof of het preparaat reeds is ingedeeld in één of meer van de categorieën, bedoeld in artikel 34, tweede lid, onder a tot en met d, en de nieuwe kennis er uitsluitend toe leidt dat de stof of het preparaat zou worden ingedeeld in die categorie of categorieën waarin deze reeds is ingedeeld.

3. Een melding als bedoeld in het eerste lid is niet vereist indien de nieuwe kennis er uitsluitend toe leidt dat aan de stof of het preparaat één of meer waarschuwingzinnen R20, R21, R22 of R36 of een combinatie van die waarschuwingzinnen zou worden toegekend.

4. Een melding als bedoeld in het eerste lid is niet vereist indien de stof of het preparaat reeds is ingedeeld in één of meer van de categorieën, bedoeld in artikel 34, tweede lid, onder f tot en met j, van de wet, en de nieuwe kennis er uitsluitend toe leidt dat

a. de stof of het preparaat zou worden ingedeeld in die categorie of categorieën waarin deze reeds was ingedeeld, en

b. aan de stof of het preparaat een of meer waarschuwingzinnen zouden worden toegekend die reeds aan de stof of het preparaat waren toegekend.

5. Het vierde lid is niet van toepassing indien op grond van de nieuwe kennis de waarschuwingzin R48 aan de stof of het preparaat moet worden toegekend.

6. Het eerste lid is niet van toepassing op kennis, welke door Onze Minister met het oog op toepassing van deze bepaling is aangewezen. De aanwijzing wordt gepubliceerd in de Staatscourant.

Artikel 3

Voor de indeling van een stof of een preparaat in een categorie of categorieën als bedoeld in artikel 2 zijn de criteria van toepassing die zijn vastgelegd in het Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1987, 516).

Artikel 4

Een melding van kennis van een belangrijke nieuwe toepassing als bedoeld in artikel 20, tweede lid, van de wet is vereist indien de stof of het preparaat reeds is ingedeeld of moet worden ingedeeld in één of meer categorieën, bedoeld in artikel 2, eerste lid, en:

a. voor het eerst wordt toegepast in een open systeem;

b. voor het eerst wordt toegepast in landbouw of ambacht of door het algemene publiek, terwijl de stof of het preparaat voorheen uitsluitend of nagenoeg uitsluitend een toepassing had in de industrie, of

c. voor het eerst wordt toegepast door het algemene publiek, terwijl de stof of het preparaat voorheen uitsluitend of nagenoeg uitsluitend een toepassing had in de industrie, landbouw of ambacht.

Artikel 5

1. Indien de nieuwe kennis, bedoeld in artikel 2, een stof betreft, dient degene die een melding doet, gegevens over te leggen, die ten minste betreffen:

a. met betrekking tot de identiteit:

1° – de naam volgens de nomenclatuur van de International Union of Pure and Applied Chemistry,
– de handelsnaam en andere benamingen,
– indien beschikbaar: het nummer waaronder de stof in het register van de Chemical Abstracts Service is opgenomen;

2° – de empirische formule en de structuurformule;

b. met betrekking tot de indeling: de categorie of categorieën waarin de stof moet worden ingedeeld.

2. Indien de nieuwe kennis, bedoeld in artikel 2, een preparaat betreft, dient degene die een melding doet, gegevens over te leggen die ten minste betreffen:

a. met betrekking tot de identiteit:

1° de handelsnaam en andere benamingen, en

2° de identiteit van de component of componenten van het preparaat die aanleiding heeft of hebben gegeven tot de indeling, overeenkomstig het in het eerste lid onder a bepaalde;

b. met betrekking tot de indeling: de categorie of categorieën waarin het preparaat moet worden ingedeeld.

3. Degene die een melding doet als bedoeld in artikel 4, dient naast de gegevens, bedoeld in het eerste en tweede lid, voorts gegevens over te leggen die de toepassingsgebieden betreffen, waarbij wordt aangegeven of de stof of het preparaat zal worden gebruikt in open of in gesloten systemen en of gebruik zal plaatsvinden in de industrie, in landbouw of ambacht of door het algemene publiek.

4. Onze Minister kan in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, indien hij zulks met het oog op de beoordeling van de mogelijke gevaren van een stof of een preparaat nodig acht, aan degene die een melding doet als bedoeld in artikel 2 of artikel 4, opdragen de door hem verlangde gegevens met betrekking tot die melding te verstrekken, waarover deze beschikt of redelijkerwijs kan beschikken.

5. Degene aan wie een opdracht als bedoeld in het vierde lid is gegeven, is verplicht zodanige gegevens schriftelijk over te leggen.

Artikel 6

Een melding als bedoeld in artikel 20 van de wet, moet worden gedaan bij het Bureau Milieugevaarlijke Stoffen, bedoeld in de Regeling Bureau Milieugevaarlijke Stoffen (Stcrt. 1986, 248).

Artikel 7

De gegevens, bedoeld in artikel 5, kunnen door Onze Minister dan wel Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid worden toegezonden aan:

a. het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid en Milieuhygiëne van het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;

- b. de Nederlandse Organisatie van Toegepast Natuurwetenschappelijk Onderzoek (TNO);
- c. het Rijksinstituut voor zuivering van afvalwater (Riza).

Artikel 8

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 maart 1990, nr. 51.

Dit besluit kan worden aangehaald als Besluit melding nieuwe kennis milieugevaarlijke stoffen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 31 januari 1990

Beatrix

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

Uitgegeven de *twintigste* februari 1990

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

I. Algemeen

In de Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1985, 639) is in artikel 20, eerste en tweede lid, voor degene die beroepshalve stoffen of preparaten vervaardigt, in Nederland invoert, aan een ander ter beschikking stelt of toepast, de verplichting neergelegd om «nieuwe kennis en kennis van een belangrijke nieuwe toepassing waaruit ernstige gevaren voor mens of milieu blijken of redelijkerwijs kunnen worden afgeleid» te melden aan de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Op grond van het vierde lid van artikel 20 kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regelen worden gesteld met betrekking tot het bepaalde in het eerste en het tweede lid. In de onderhavige maatregel is van deze mogelijkheid gebruik gemaakt. De begrippen in artikel 20 bieden enige interpretatieruimte.

In dit besluit is nadere inhoud gegeven aan de term «nieuwe kennis» en «kennis van een belangrijke nieuwe toepassing» om de betrokkenen meer zekerheid te geven omtrent de reikwijdte van hun verplichtingen (Kamerstukken II, 1983/84, 16 800, nr. 12, blz. 25). Daarbij is zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij reeds bestaande regelingen (EEG-richtlijnen en eerder tot stand gekomen uitvoeringsregelingen op grond van de Wet milieugevaarlijke stoffen).

Naar aanleiding van de voorpublicatie van het ontwerp-besluit (Stcrt. 1987, 67) zijn commentaren binnengekomen van de Stichting Natuur en Milieu en de Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie. De binnengekomen commentaren zijn in dit besluit en in de toelichting verwerkt. De Centrale raad voor de milieuhygiëne heeft een blanco advies over het voorontwerp uitgebracht.

Zoals de Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie heeft opgemerkt, is bij de behandeling van de wet ook gesproken over een invulling van artikel 20 conform de invulling van de Amerikaanse Toxic Substance Control Act. Uiteindelijk is van een dergelijke regeling afgezien. De invulling die met dit besluit aan artikel 20 wordt gegeven is algemener, maar daardoor wel eenvoudiger en duidelijker.

Het begrip nieuw is gekoppeld aan de datum 1 februari 1990. De Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie vreesde dat dit aanleiding zou geven tot duplicering van meldingen. Het begrip nieuw moet zo worden uitgelegd dat indien iemand de zekerheid heeft dat een melding van nieuwe kennis reeds is gedaan, die kennis niet nieuw meer is in de zin van dit besluit. Die zekerheid kan men op twee manieren krijgen: of door een kennisgeving in de Staatscourant (zie de toelichting op artikel 2, zesde lid), of doordat bijvoorbeeld een primaire fabrikant nieuwe kennis van een stof heeft gemeld en hij tevens zijn afnemers van deze melding schriftelijk op de hoogte heeft gesteld.

Zowel de Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie als de Stichting Natuur en Milieu wensten verduidelijking van de term «kennis». De term kennis dient te worden uitgelegd als kennis die wordt verkregen in gedocumenteerde vorm, zoals wetenschappelijke literatuur, (interne) onderzoeksrapporten, verslagen van symposia en congressen en schriftelijke gegevens van (buitenlandse) producenten of importeurs. De term (intern) onderzoeksrapport duidt op een zekere mate van afronding, in het algemeen vallen laboratoriumverslagen daar niet onder.

De verantwoordelijkheid voor het nemen van passende maatregelen als bedoeld in artikel 2 van de wet naar aanleiding van verkregen nieuwe

kennis met betrekking tot een stof of preparaat ligt uiteraard primair bij degene die de melding verricht. Met inachtneming van de geheimhouding van vertrouwelijke gegevens (artikelen 56 en 57) biedt de Wet milieugevaarlijke stoffen de minister een aantal instrumenten om op basis van de nieuwe kennis maatregelen te nemen, afhankelijk van de aard van het gevaar en de wijze van toepassen van de stof of het preparaat.

Dereguleringsstoets

Met het oog op de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur, vastgesteld bij besluit van de Minister-President van 16 januari 1985 (Stcrt. 1985, 18), wordt over de voorliggende maatregel het volgende opgemerkt. Het wetsontwerp milieugevaarlijke stoffen is als geheel onderwerp geweest van onderzoek in het kader van heroverweging van wetgeving. De resultaten daarvan zijn onder meer vastgelegd in het Actieprogramma Deregulering Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (DROM) (Kamerstukken II 1982/83, 17 931, nr. 4, conclusies 88 t/m 92). Voor de uitvoering van deze maatregel worden geen nieuwe organen of instrumenten in het leven geroepen. Ook leidt de onderhavige regeling niet tot lasten van betekenis voor de overheid, de burger of het bedrijfsleven. Een raming en een nadere specificatie van de financiële gevolgen van de uitvoering van deze wet voor de rijksbegroting zijn opgenomen in de memorie van toelichting (Kamerstukken II 1980/81, 16 800, nr. 3, blz. 82) respectievelijk de memorie van antwoord bij het wetsontwerp (Kamerstukken II 1983/84, 16 800, nr. 9, blz. 81-82). Specifiek voor dit besluit wordt vermeld dat dit besluit de in artikel 20 van de wet neergelegde meldingsverplichting nader invult door het begrip nieuw te koppelen aan de datum 1 oktober 1989, het begrip kennis in te perken tot kennis in gedocumenteerde vorm, en in artikel 2 de meldingsverplichting in te perken. Voorts is de administratieve druk die door de meldingsverplichting ontstaat, verlicht door in artikel 5 van dit besluit vast te leggen dat de melding in principe slechts bestaat uit een, in verhouding tot bijvoorbeeld het Kennisgevingsbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1986, 592), gering aantal over te leggen gegevens. Slechts indien de minister het noodzakelijk acht voor de beoordeling van de mogelijke gevaren van een stof of preparaat, kan worden verzocht de overige gegevens die aanleiding geven tot de melding, over te leggen.

II. De artikelen

Artikel 1 geeft onder meer een definitie van de term waarschuwingzin. Deze definitie is zodanig geformuleerd dat aanpassing plaatsvindt aan wijzigingen van de desbetreffende EG-regeling.

Aangezien de toekenning van waarschuwingzinnen bepalend is voor de verplichtingen van dit besluit is in het tweede lid de inwerkingtreding van een dergelijke wijziging geregeld. Op grond van de Bekendmakingswet (Stb. 1988, 18) zullen die wijzigingen en het tijdstip van inwerkingtreding daarvan in de Staatscourant worden gepubliceerd.

Artikel 2 geeft nader aan wanneer nieuwe kennis als bedoeld in artikel 20, eerste lid, van de wet in elk geval moet leiden tot een melding. Hiertoe is aansluiting gezocht bij de categorie-indeling uit artikel 34 van de Wet milieugevaarlijke stoffen, en bij de voor de categorie-indeling geldende criteria van het Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1987, 516).

Uitgangspunt van dit besluit is dat nieuwe kennis in elk geval moet worden gemeld indien die kennis met zich brengt dat een stof of een

preparaat moet worden ingedeeld in een of meer van de gevaarscategorieën van artikel 34 van de wet (artikel 2, eerste lid).

Het is voor de invulling van dit besluit noodzakelijk om de nieuwe kennis op zichzelf te bekijken, geheel los van de eerdere indeling van die stof of dat preparaat.

Om invulling te geven aan het begrip «ernstig gevaar» van artikel 20 van de wet zijn op het bovengenoemde uitgangspunt een aantal verfijningen aangebracht, uitgewerkt in artikel 2, eerste tot en met vijfde lid. De laatste zinsnede van artikel 2, eerste lid, zondert de categorie ontvlambaar, uit van de werkingssfeer van dit besluit. Dit houdt in dat nieuwe kennis die uitsluitend zou leiden tot indeling in de categorie ontvlambaar niet behoeft te worden gemeld, ongeacht of de stof of het preparaat reeds in een gevaarscategorie was ingedeeld.

Op grond van het tweede lid is een melding van nieuwe kennis niet vereist indien de stof of het preparaat reeds was ingedeeld in één of meer van de categorieën die betrekking hebben op de veiligheid (ontploffbaar, oxyderend, zeer licht ontvlambaar en licht ontvlambaar), en de nieuwe kennis er uitsluitend toe zou leiden dat de stof of het preparaat zou worden ingedeeld in een categorie of categorieën waar deze reeds was ingedeeld.

De artikelleden 3, 4 en 5 hebben als onderwerp de gevaarscategorieën van artikel 34 die betrekking hebben op de toxiciteit. Het uitgangspunt voor deze categorieën is tweeërlei. Enerzijds is melding verplicht indien de nieuwe kennis ertoe leidt dat de stof of het preparaat wordt ingedeeld in één of meer van deze gevaarscategorieën en deze stof daar voordien niet was ingedeeld. Anderzijds is melding verplicht indien de stof of het preparaat op grond van de nieuwe kennis moet worden ingedeeld in dezelfde gevaarscategorie, maar de nieuwe kennis ertoe leidt dat aan de stof een andere waarschuwingszin moet worden toegekend. Het toekennen van een andere waarschuwingszin houdt met betrekking tot de toxiciteit in dat er sprake is van een andere toedieningsroute, bijvoorbeeld naast opname door de mond ook opname via de huid. Met de hier genoemde waarschuwingszinnen wordt bedoeld de R-zinnen («Risk»-zinnen) zoals beschreven in bijlage III en bijlage VI bij de richtlijn die onder c in artikel 1 wordt genoemd. De R-zinnen staan omschreven in de bijlage bij deze nota van toelichting.

De Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie merkte op dat artikel 2 zodanig geïnterpreteerd kan worden dat ook kennis die duidt op minder gevaar, gemeld moet worden. In het algemeen kan worden gesteld dat voor nieuwe kennis die leidt tot indeling in de categorieën a tot en met d geen meldingsplicht geldt, wanneer deze kennis duidt op minder gevaar, dan de indeling reeds aangaf. Hetzelfde geldt voor kennis die leidt tot indeling in de categorieën f tot en met j, met dien verstande dat melding wel verplicht is indien een nieuwe waarschuwingszin wordt toegekend. Kennis die leidt tot indeling in de categorieën k tot en met n moet altijd worden gemeld.

Men behoudt uiteraard altijd de mogelijkheid om kennis die duidt op minder gevaar, onder de aandacht van de minister te brengen. De Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie meende dat er sprake was van inflatie van de term «ernstig gevaar». De invulling van het begrip ernstig gevaar bestaat eruit dat nieuwe kennis die leidt tot het toekennen van met name aangeduide R-zinnen, moet worden gemeld. Hierbij wordt geen ordening aangebracht in de mate van ernst van het gevaar. Het is in het bijzonder voor de arbeidshygiënische afweging onontbeerlijk om over de kennis te beschikken die leidt tot verandering van toe te kennen R-zinnen.

Het hierboven beschreven uitgangspunt brengt voor de toxiciteitscategorieën met zich dat melding niet is vereist indien op grond van de

nieuwe kennis uitsluitend R-zinnen aan de stof of het preparaat worden toegekend die daar reeds aan waren toegekend. Hierop zijn enkele verfijningen aangebracht om invulling te geven aan het begrip «ernstig gevaar» van artikel 20, doordat van de categorie schadelijk de R-zinnen R20, R21 en R22 zijn uitgezonderd en van de categorie irriterend de R-zin R-36 is uitgezonderd. Dit brengt met zich dat melding niet vereist is indien op grond van de nieuwe kennis uitsluitend één of meer van deze R-zinnen zou worden toegekend, ongeacht of deze R-zinnen er voordien al aan waren toegekend. Toekenning van de R-zinnen R37 en R38, die duiden op irritatie van ademhalingswegen en huid, moet wel worden gemeld.

Zowel de Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie als de Stichting Natuur en Milieu wensten uitleg van het onderscheid dat gemaakt is tussen de verschillende R-zinnen die irritatie aangeven. De criteria die ten grondslag liggen aan het toekennen van de verschillende R-zinnen, brengen met zich dat de R-zinnen R37 en R38 in veel sterkere mate duiden op een ernstig gevaar dan de R-zin R36. Indien blootstelling van de huid of de ademhalingswegen leidt tot de met de R-zin aangegeven reacties, moet ten aanzien van de blootstelling, zeker in de arbeidssituatie, worden gesproken van een ernstig gevaar.

Voorts is een uitzondering gemaakt voor de R-zin R48 (gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langere blootstelling). Indien op grond van de nieuwe kennis de R-zin R48 moet worden toegekend aan de stof of het preparaat, is melding verplicht, ongeacht of deze R-zin reeds was toegekend. De reden om in geval van toekenning van de R-zin R48 altijd een melding te eisen is gelegen in de omschrijving van deze R-zin, waar wordt gesproken van het waarschijnlijk veroorzaken van een of meer soorten van ernstige schade zonder dat uit de toegekende R-zin blijkt welke soort schade wordt bedoeld.

De hiervoor beschreven meldingsverplichting met betrekking tot de R-zin R48 is eveneens van toepassing op de categorieën carcinogeen, mutageen en teratogeen. Melding van nieuwe kennis die leidt tot indeling in één of meer van deze categorieën is verplicht, ongeacht een eerdere indeling of toekenning van waarschuwingssymbolen. De Stichting Natuur en Milieu heeft aangegeven dat ook niet in dit besluit omschreven nieuwe kennis over ernstig gevaar, bijvoorbeeld neurotoxiciteit gemeld zou moeten worden. In dit verband wordt opgemerkt dat nieuwe kennis betreffende neurotoxiciteit moet worden gemeld indien daarop de omschrijving van een der R-zinnen R39, R40 of R48 van toepassing is. Tevens wordt gewezen op de term «in ieder geval» in artikel 2, eerste lid. Een meldingsplicht op grond van artikel 20 van de wet kan ook bestaan buiten de in artikel 2, eerste lid, bedoelde gevallen. In de gevallen bedoeld in het tweede, derde, vierde en zesde lid van artikel 2 is echter geen melding vereist, ook niet rechtstreeks op grond van artikel 20 van de wet.

Tot slot zij vermeld dat een nadere omschrijving van de categorie «voor het milieu gevaarlijk» afhankelijk is van overleg dat daarover wordt gevoerd binnen de EG-commissie. Ingevolge de in artikel 20 van de wet gegeven verplichting zal ook melding moeten worden gemaakt van nieuwe kennis ook al is indeling in de desbetreffende categorie nu door het ontbreken van criteria nog niet mogelijk.

Het zesde lid is opgenomen om dubbelmeldingen te voorkomen. Indien de te melden nieuwe kennis volledig wordt gedekt door de omschrijving die daarvan in de Staatscourant is gegeven, vervalt de verplichting tot melden. Beschikt men over meer nieuwe kennis dan die omschrijving, dan geldt de verplichting voor het meerdere.

Deze bepaling zal tevens worden toegepast in relatie tot de bekendmaking van etiketteringswijzigingen.

Artikel 3 verklaart als criteria voor de indeling in de in dit besluit bedoelde categorieën de criteria ingevolge het Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen van toepassing. In artikel 2 van dat besluit staan de criteria vermeld volgens welke een stof moet worden ingedeeld in een categorie als bedoeld in artikel 34, tweede lid, van de wet. In het tweede lid van dat artikel worden voor de indeling van een stof in een categorie als bedoeld in artikel 34, tweede lid, onder f tot en met n, die criteria van toepassing verklaard die zijn vastgelegd in bijlage VI bij de richtlijn. Op grond van artikel 6 van dat besluit zijn deze indeling en die criteria ook van toepassing op de preparaten die in dat artikel staan opgesomd.

Samenvattend kan worden gesteld dat de in dit Besluit melding nieuwe kennis milieugevaarlijke stoffen uitgewerkte meldingsverplichting zich richt op alle stoffen in de zin van de wet en op de preparaten welke zijn genoemd in artikel 6 van het Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen.

In het algemeen deel is gesteld dat in dit besluit een nadere invulling is gegeven aan artikel 20 van de wet, om de betrokkenen meer zekerheid te geven omtrent de reikwijdte van hun verplichtingen. In samenhang met het vorenstaande houdt dit in dat voor alle stoffen en een aantal preparaten deze nadere invulling is gegeven. Dit betekent niet dat in andere gevallen geen meldingsverplichting zou kunnen gelden, zoals ook blijkt uit artikel 2 van dit besluit waarin staat vermeld dat melding in ieder geval is vereist indien wordt voldaan aan de daar beschreven voorwaarden.

Artikel 4 geeft aan wanneer een belangrijke nieuwe toepassing moet worden gemeld. Een nieuwe toepassing moet worden gemeld van een stof of preparaat die al is ingedeeld in een gevaarscategorie. Voor stoffen of preparaten die in hun oorspronkelijke toepassing niet als gevaarlijk in deze zin worden beschouwd is het niet waarschijnlijk dat zij in een nieuwe toepassing wel als zodanig moeten worden beschouwd. De indeling is immers gebaseerd op kennis over eigenschappen van stoffen en onafhankelijk van de huidige of nieuwe toepassingen. In dit artikel is de zinsnede «reeds is ingedeeld of moet worden ingedeeld» opgenomen om die gevallen te dekken waarbij (nog) geen feitelijke indelingshandelingen zijn verricht, zoals bijvoorbeeld de aanpassing van de etikettering, terwijl de stoffen of preparaten wel op grond van de genoemde criteria moeten worden ingedeeld.

Algemeen kan worden gesteld dat een nieuwe toepassing van een stof of preparaat moet worden gemeld wanneer deze toepassing kan leiden tot een grotere verspreiding van de – als gevaarlijk ingedeelde – stof of preparaat. Het gaat hier om uitbreiding van het aantal gebruikspunten (naast toepassing in de industrie tevens in de landbouw, het ambacht of door het algemene publiek, en naast toepassing in de landbouw of ambacht tevens door het algemene publiek) en toepassingen waarbij de stof gemakkelijk kan ontsnappen (naast toepassing in gesloten systemen tevens toepassing in open systemen). Het begrip «open systeem» wordt toegelicht in de nota van toelichting bij het Kennisgevingsbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1986, 592): «elk systeem waarbij de stof niet, of in onvoldoende mate fysisch is ingeperkt, waardoor verspreiding van de stof in die toepassing niet kan worden vermeden en blootstelling van mens en milieu aan de stof kan optreden».

Met nadruk wordt erop gewezen dat de te melden nieuwe toepassingen van een stof belangrijke nieuwe toepassingen moeten zijn. De ervaring leert dat een stof die een belangrijke toepassing heeft in de industrie, veelal ook incidenteel wordt toegepast in de landbouw, het ambacht of door het algemeen publiek. Die incidentele toepassingen behoeven niet worden gemeld. Zodra echter een stof een belangrijke toepassing krijgt in de landbouw of door het algemene publiek, moet die toepassing wel worden gemeld, ook al vond deze toepassing voorheen ook al incidenteel plaats.

Hierbij dient de meldingsplichtige niet alleen aandacht te hebben voor de toepassingen door hemzelf en de primaire afnemers, maar ook voor toepassingen door de uiteindelijke afnemers van de, al dan niet in een preparaat vervatte, stof. De invulling van de term «belangrijke nieuwe toepassing» zal van geval tot geval moeten worden beoordeeld, mede gelet op de hoeveelheid vervaardigde, geïmporteerde of in de handel gebrachte stof of preparaat, en de toepassing van die stof of dat preparaat.

Tot slot zij hier vermeld dat ook het veranderen van toepassingsgebied van stoffen of preparaten die wel in een gevaarscategorie zijn ingedeeld, maar waarvan de meldingsplicht van nieuwe kennis is vervallen door toepassing van dit besluit (bijvoorbeeld bij de R-zin R22), is gebonden aan de verplichting om nieuwe toepassingen te melden. Het is juist de verhoogde blootstelling die aanleiding kan geven tot een ernstig gevaar voor mens of milieu.

Artikel 5 sluit, evenals artikel 4, aan bij het Kennisgevingsbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen voor de vermelding van de door de meldingsplichtige over te leggen gegevens. Zowel de Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie als de Stichting Natuur en Milieu hebben commentaar gegeven op de hoeveelheid gegevens die dienen te worden overgelegd. Hierover zij opgemerkt dat in eerste instantie maar een beperkt aantal gegevens wordt gevraagd. Op grond daarvan kan de minister beoordelen of, en zo ja welke, aanvullende gegevens nodig zijn. Zo wordt tevens voorkomen dat gegevens worden overgelegd waarover de minister al beschikt.

Melding aan de minister geschiedt bij het Bureau Milieugevaarlijke Stoffen p.a. Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, Postbus 450, 2260 MB Leidschendam.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

Bijlage bij de nota van toelichting van het ontwerp-besluit melding
nieuwe kennis milieugevaarlijke stoffen

Ontploffbaar

- R 2 Ontploffingsgevaar door schok, wrijving of andere ontstekingsoorzaken.
- R 3 Ernstig ontploffingsgevaar door schok, wrijving, vuur of andere ontstekingsoorzaken.

Oxiderend

- R 11 Licht ontvlambaar.
- R 8 Bevordert de ontbranding van brandbare stoffen.
- R 9 Ontploffingsgevaar bij menging met brandbare stoffen.

Zeer licht ontvlambaar

- R 12 Zeer licht ontvlambaar.

Licht ontvlambaar

- R 17 Spontaan ontvlambaar in lucht.
- R 11 Licht ontvlambaar.
- R 12 Zeer licht ontvlambaar.
- R 13 Zeer licht ontvlambaar vloeibaar gas.
- R 15 Vormt licht ontvlambaar gas in contact met water.

Zeer vergiftig

- R 28 Zeer vergiftig bij opname door de mond.
- R 27 Zeer vergiftig bij aanraking met de huid.
- R 26 Zeer vergiftig bij inademing.
- R 39 Gevaar voor ernstige onherstelbare effecten.

Vergiftig

- R 25 Vergiftig bij opname door de mond.
- R 24 Vergiftig bij aanraking met de huid.
- R 23 Vergiftig bij inademing.
- R 39 Gevaar voor ernstige onherstelbare effecten.
- R 48 Gevaar ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling.

Schadelijk

- R 22 Schadelijk bij opname door de mond.
- R 21 Schadelijk bij aanraking met de huid.
- R 20 Schadelijk bij inademing.
- R 40 Onherstelbare effecten zijn niet uitgesloten.
- R 48 Gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling.
- R 42 Kan overgevoeligheid veroorzaken bij inademing.

Corrosief

- R 35 Veroorzaakt ernstige brandwonden.
- R 34 Veroorzaakt brandwonden.

Irriterend

- R 38 Irriterend voor de huid.
- R 36 Irriterend voor de ogen.
- R 41 Gevaar voor ernstig oogletsel.
- R 43 Kan overgevoeligheid veroorzaken bij contact met de huid.
- R 37 Irriterend voor de ademhalingswegen.

Kankerverwekkende stoffen

R 45 Kan kanker veroorzaken.

R 40 Onherstelbare effecten zijn niet uitgesloten.

Mutagene stoffen

R 46 Kan erfelijke genetische schade veroorzaken.

R 40 Onherstelbare effecten zijn niet uitgesloten.

Teratogene stoffen

R 47 Kan geboortefwijkingen veroorzaken.